

naturligvis ikke ligget ganske udenfor Udvalgets Opgave at undersøge, hvorvidt der haves de fornødne Betingelser for, at denne Lov vil kunne gennemføres, med andre Ord, om de dertil fornødne private Penge vare tilstede, hvis Lovgivningsmagten vedtog en saadan Lov, som Flertallet her har indstillet med Hensyn til Tilskudet, og som Udvalget isvrigt med Hensyn til Realiteten er enig om. Smidlerid turde jeg vel sige, at man har vedtaget tidligere adskillige Forslag om at give en Regjering Bemyndigelse til at meddele Koncession paa Baner uden at have saadanne Forhaabninger om, at Loven skulde blive gennemført som de, man her har faaet Indtryk af, og det kan Ministeren jo bekræfte eller benegte, hvorvidt de ligge bagved denne Lov. Men som sagt derom kunne vi ikke udtale os. Loven gives til Ministeren, til hans Bemyndigelse, og det beror alene paa hans Ønske, om saadanne Love skulle hvile eller gennemføres. Derom kunne vi ikke udtale os nærmere. Vi have tilladt os at anføre, at Banestrækningen fra Aalborg til Nørresundby burde der tilstaaes Selskabet fri Benyttelse af efter en af Ministeren approberet Kjøreplan, som selvfølgelig vilde blive saadan, at den ikke i fjerneste Maade forhindrede Statskjørselen paa denne Bane. Derved vilde Selskabet, som skal drive disse Baner, naar det kan have sit Udgangspunkt, sin Centralstation og Hovedkontor enten i Aalborg eller Nørresundby, blive fri for den Beføstning, som Expropriation o. s. v. ellers vilde andrage. Det er en særlig vigtig Bestemmelse for et saadant Selskab, at det paa den Maade kan have en Hovedstation for sin Drift. Men deraf følger dog ogsaa, at disse Baner bør have den samme Sporvidde; i den Henseende ere Flertallet og Mindretallet enige. Jeg afventer, hvad der kan begrunde det ærede Mindretals Forslag om at gaa ned med Skinnerne, altsaa gaa til et andet lettere System for de 3 Baner ved at gaa ned fra 35 Pd. pr. Yard til 25 Pd. pr. Yard. Det afventer jeg en nærmere Forklaring om, thi det er ikke hderligere forhandlet i Udvalget; jeg nærer Tvivl om Rigtigheden deraf, men vi faae høre. Den Besparelse, der skulde være for Kommunerne og for Staten der, tror jeg vilde være for dyrt betalt. Med Hensyn til Tilskudet har Udvalgets Flertal ment, at for disse 41

Mil kunde Statskassen passende yde et Tilskud af 75,000 Kr. pr. Mil foruden halv Expropriation; det vil udgjøre i Alt godt 3 Millioner i Statsstilskud, Expropriationen forbigaaet. Selve dette Beløb vilde det forbause mig, om nogen Overenskomst fra i Fjor eller i Aar, hvor gammel den nu er, skulde affrække fra at gaa ind paa. Det ærede Mindretal tror, utvivlsomt for at lette Sagens Fremme, at kunne foreslaa noget Mindre. Men naar de ærede Herrer ville bidrage til, at denne Sag kan gennemføres, anser jeg det for urigtigt, at de vilde lade dem affrække af en Sum paa 3 Millioner eller med Expropriationen mellem 3 og 4 Millioner Kr. til Opnaaelsen af et Anlæg af 41 Mil Bane, hvorved der med eet Slag afhjælpes et Savn for alle disse øde Egne, og det ere de vistnok alle med enkelte Smaastrækninger undtagne; i Hovedtrækkene afhjælpes derved et Savn for hele den nordlige Del af Sylland. Der staar i Loven 50,000 Kr. pr. Banemil og halv Expropriation. Men det er oplyst i Finantsudvalget, at Forudsætningen var en Misforstaaelse, Forudsætningen for dem, der særlig ønskede eller havde givet Stødet til, at Loven kom frem, var, at de saa desuden skulde have Lov til at faae 50,000 Kr. pr. Banemil af Amts- og Kjøbstadskommunerne. Det er nu Udvalgets Flertals Formening, at dette Beløb er ikke lidt for høit for de paagjældende Egne. Paa den anden Side have vi, som sagt, ment, at det er overordentlig billigt for Staten at slippe for det Beløb, og vi have derfor foreslaaet, at det Beløb af 100,000 Kr. pr. Banemil, som ogsaa vi antage, at der bør ydes som Tilskud for at faae dette Foretagende gennemført, deles saaledes, at Staten tilskyder de 75,000 Kr., medens Kommunerne tilskyde de 25,000 Kr. Naar vi nu se paa dette Beløb, da er det jo ikke synderligt Mere, end hvad Regjeringen har foreslaaet til en Statsbane paa 8 Mil mellem Hobro og Løgstør; thi her er jo 41 Mil, ikke synderlig Mere, end hvad Regjeringen nu faar til Udvidelse af Sporene — ja det er jo slet ikke mere, thi der er Expropriationen ikke indbefattet — ikke mere end Regjeringen har foreslaaet og faar bevilget til Flytning af Helsingør Station m. m., og langtfra saa Meget, ikke nær